RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr.109.214 van 12 juli 2002.
in de zaak A. 123.512/XIV-10.730.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. JOCHMANS,
kantoor houdende te 1040 BRUSSEL,
Le Marinellaan 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 11 januari 1973 en van Roemeense nationaliteit, op 7 juli 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen enerzijds, van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 juni 2002 waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf, met toepassing van artikel 9, lid 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard en anderzijds, van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 3 juli 2002, beide aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 juli 2002;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 10 juli 2002 om 10.15 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat O. VERSCHAEVE die, loco Advocaat V. JOCHMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, een Roemeens staatsburger, is in 1997 legaal in België binnengekomen, doch is na het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn visum in België gebleven.

1.2. Op 7 juni 2000 wordt verzoeker naar Roemenië teruggedreven. Kort nadien keert hij naar België terug, samen met zijn echtgenote en zijn zoon.

1.3. Op 4 april 2001 dient de Advocaat van verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9, lid 3, van de Vreemdelingenwet in.

1.4. De buitengewone omstandigheden die door verzoeker worden ingeroepen om een verblijfsvergunning op basis van artikel 9, lid 3, te rechtvaardigen zijn de integratie van verzoeker en de reële kans op werkgelegenheid.

1.5. Op 7 juni 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard.

1.6. Op 3 juli 2002 wordt de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht, samen met een bevel om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 8 juli 2002 te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat

de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, vaststaat dat de bestreden beslissingen op 3 juli 2002 aan verzoeker werden ter kennis gebracht en dat verzoeker uiterlijk op 8 juli 2002 het grondgebied van het Rijk diende te verlaten, zodat hij met zijn verzoekschrift ingediend per fax op 7 juli 2002 tijdig en alert heeft gereageerd; dat bijgevolg is voldaan aan de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

2.2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoeker in dit verband stelt dat de motivering van de bestreden beslissingen stereotiep is en niet gepersonaliseerd, doordat de motivering zich beperkt tot het vermelden dat de elementen die door verzoeker worden ingeroepen geen buitengewone omstandigheden vormen; dat verzoeker daaraan toevoegt dat de door hem ingediende aanvraag op basis van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet grondig werd onderzocht; dat verzoeker verder nog stelt dat de buitengewone omstandigheden niet mogen worden verward met overmacht;

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing verzoekers aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf met toepassing van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaart, omdat de motieven die verzoeker inroept geen buitengewone omstandigheden zijn als bedoeld in voornoemde bepaling, die hem verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging;

Overwegende dat artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet als algemene regel bepaalt dat de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat artikel 9, derde lid, evenwel bepaalt dat het hem in buitengewone omstandigheden wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd; dat deze buitengewone omstandigheden niet mogen

verward worden met de argumenten die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen;

Overwegende dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt, met name (1) wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft, en (2) wat de gegrondheid van de aanvraag betreft; dat wat de gegrondheid van de aanvraag betreft, de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt; dat vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond was om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, de verwerende partij moest nagaan of zijn aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden; dat de vreemdeling klaar en duidelijk in zijn aanvraag moet vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de diplomatieke dienst of consulaire overheid in het buitenland in te dienen; dat uit zijn uiteenzetting moet blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat;

Overwegende dat uit het middel niet blijkt dat verzoeker betwist dat hij geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen; dat het middel hoofdzakelijk de gegrondheid van de aanvraag betreft en niet de ontvankelijkheid, en bijgevolg niet tot vernietiging van de eerste bestreden beslissing kan leiden;

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing lijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelin-gen aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing lijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoend en deugdelijk is;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel afleidt uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht; dat verzoeker aanvoert dat de verwerende partij niet zorgvuldig is geweest, doordat zij enerzijds geen rekening heeft gehouden met de elementen aangebracht door verzoeker en doordat zij anderzijds nagelaten heeft zich verder te informeren over de individuele situatie van verzoeker en zijn gezin; dat zij minstens contact had kunnen opnemen met de toekomstige werkgever van verzoeker;

Overwegende dat de aanvraag die verzoeker heeft ingediend onontvankelijk werd verklaard omdat de motieven die verzoeker inroept geen buitengewone omstandigheden zijn als bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, die hem

verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging;

Overwegende dat, vermits verzoeker geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen, de verwerende partij de grond van de zaak niet verder diende te onderzoeken; dat de verwerende partij bijgevolg niet ten grieve kan worden geduid dat ze geen rekening heeft gehouden met de elementen door verzoeker aangebracht, noch dat zij geen contact heeft opgenomen met zijn toekomstige werkgever; dat de verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht niet heeft geschonden;

Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker een derde middel aanvoert, afgeleid uit de schending van artikel 8 van het E.V.R.M.; dat verzoeker voorhoudt dat de eerste bestreden beslissing geen rekening houdt met het vijfjarig verblijf van verzoeker in België, noch met de situatie van zijn echtgenote en kinderen;

Overwegende dat voornoemde elementen slechts moeten worden onderzocht indien er voor verzoeker een beletsel bestond om de verblijfsmachtiging in het buitenland aan te vragen; dat dit niet het geval is;

Overwegende dat de precaire situatie waarin verzoeker zich bevindt aan zijn eigen toedoen is te wijten; dat verzoeker immers na het verstrijken van de geldigheidstermijn van zijn visum illegaal in België heeft verbleven; dat hij in juni 2000 naar Roemenië werd gerepatrieerd en kort nadien naar België is teruggekeerd, samen met zijn echtgenote en kind; dat op dit ogenblik het hele gezin illegaal in België verblijft; dat bijgevolg de schending van artikel 8 van het E.V.R.M. niet dienstig kan worden aangevoerd, vermits het niet tot de schorsing van de bestreden beslissing kan leiden;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, zodat de ingestelde vordering op grond van de voorgaande overwegingen moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf juli tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. Kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**